

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2145/2020
08.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ сви из ..., чији је пуномоћник Сенада Ласло адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, којег заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4690/19 од 30.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4690/19 од 30.01.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 170/2019 од 15.10.2019. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је усвојен у целости. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде за експроприсано земљиште исплати тужиоцима укупан износ од 67.065.276,00 динара, и то: за парцелу .../..., улица ..., њива II класе - грађевинско земљиште укупне површине 51 ар 53 м² које је уписано у лист непокретности ... КО ..., укупан износ од 66.612.831,00 динара, и то тужиоцу АА износ од 8.641.699,50 динара, тужиљи ББ износ од 8.641.699,50 динара, тужиљи ВВ износ од 24.664.716,00 динара и тужиоцу ГГ износ од 24.664.716,00 динара са законском затезном каматом на ове износе од 16.10.2019. године до исплате и за парцелу .../..., улица ..., њива II класе - грађевинско земљиште укупне површине 35 м² које је уписано у лист непокретности ... КО ..., укупан износ од 452.445,00 динара и то тужиоцу АА износ од 58.688,58 динара, тужиљи ББ износ од 58.688,58 динара, тужиљи ВВ износ од 167.533,92 динара и тужиоцу ГГ износ од 167.533,92 динара са законском затезном каматом на ове износе од 16.10.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да о свом трошку изврши упис права власништва - упис јавне својине Града Новог Сада на парцели .../... укупне површине од 51 ара 53 м² и на парцели .../... укупне површине 35 м² које су уписане у лист непокретности ... КО Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да надокнади тужиоцима парничне трошкове у износу од 2.123.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана под претњом принудног извршења. Ставом петим изреке, одбијен је захтев којим су тужиоци тражили исплату законске

затезне камате на износ накнаде за експроприсано земљиште преко досуђене од 16.10.2019. године до исплате па до тражене од 15.10.2019. године до исплате, као и са вишком законске затезне камате потраживане на трошкове поступка, преко досуђене од дана извршности пресуде до исплате па до тражене од дана првостепеног пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4690/19 од 30.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 170/19 од 15.10.2019. године у побијаном усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом дозвољених разлога.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужени не наводи ниједну другу битну повреду одредаба парничног поступка из става 2. наведеног члана која је законом (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП) предвиђена као разлог за овај ванредни правни лек, а наводима о противречности изреке и образложења указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП која није законски разлог за ревизију. Ревизија туженог не садржи ни наводе о битним повредама одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињеним у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су у катастру непокретности били уписани као сувласници парцеле .../... површине 51 ар 88 м². Наведена парцела настала је током 1994. године, након спајања парцела ... и ... КО ... у једну парцелу и њене деобе на више парцела, и иста је служила као пут којим су власници околних парцела купљених од тужилаца долазили до свог земљишта и изграђених кућа. Планом Генералне регулације насељеног места Ветерник („Службени лист Града Новог Сада“, број 27/15) означена парцела предвиђена је као земљиште намењено за јавну саобраћајну површину - регулацију Ветерничке рампе 15, а сада је то асфалтирана улица ... у насељу ... коју користи неограничени број лица и која је делимично инфраструктурно опремљена. Накнадно извршеном парцелацијом, катастарска працела .../... КО ... подељена је на катастарску парцелу .../... површине 51 ар 53 м² и катастарску парцелу .../... површине 35 м², обе у сувојини тужилаца, које су целом површином у саставу означене улице. Тржишна вредност катастарских парцела .../... и .../... обе КО ... - грађевинског земљишта, износи 67.065.276,00 динара.

На тако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Право на имовину и мирно уживање имовине загарантовано је чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода

која је, у смислу члана 194. став 4. Устава Републике Србије, део правног поретка Републике Србије. Тим чланом је прописано да свако физичко и правно лице има право на неометано уживање своје имовине и да нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права. Право на имовину штити и члан 58. Устава Републике Србије којим је, поред осталог, предвиђено да право својине може бити одузето или ограничено само у јавном интересу утврђеном на основу закона, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне (став 2).

Планским актом тужене јединице локалне самоуправе, катастарска парцела .../... (сада катастарске парцеле .../... и .../...) КО ... у сусвојини тужилаца предвиђена је као јавна саобраћајна површина - регулација Ветерничке рампе 15, а сада је то улица ... у насељу Предметно земљиште је и приведено намени предвиђеној планским актом јер се користи као улица - добро у општој употреби, у смислу члана 3. став 5. Закона о путевима („Службени гласник Републике Србије“, број 41/18) и члан 10. став 2. Закона о јавној својини („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11). Привођењем земљишта планираној намени, до тада коришћеног као приватни пут за власнике објеката на околним парцелама, исто је изгубило својство приватног добра и постало јавно добро (добро у општој употреби). Пошто је то учињено без законито спроведеног поступка експропријације, ради се о случају тзв. фактичке експропријације, у којем тужиоцима припада накнада која не може бити нижа од тржишне. Тужиоци не могу сносити штетне последице пропуста органа јавне власти да спроведу поступак експропријације и тако им омогуће остваривање права на накнаду као ранијим власницима те имовине.

С`обзиром да се спорно земљиште користи као улица, исто се у смислу члана 10. тачка 10. Закона о јавној својини налази у својини тужене јединице локалне самоуправе, која је зато обвезник исплате накнаде за фактички експроприсану непокретност.

Из наведених разлога, по налажењу Врховног касационог суда, наводи ревизије туженог о погрешној примени материјалног права нису основани. Ревизијом се понављају наводи жалбе које је другостепени суд већ ценио, због чега их ревизијски суд неће посебно образлагати јер се на тај начин не би постигло ново тумачење права, нити би се допринело уједначеном тумачењу права у овој врсти спорова.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Због тога је захтев тужилаца за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић